

[Robert Christensen.]

Jeg erkender, at en hel del af den del af ungdommen, der vælger et håndens arbejde, aldrig drømmer om senere at gå over til en boglig uddannelse, og af hensyn til dem mener jeg også, at vi bør have tilvalgsmuligheder for nogle musiske fag. Et af kommende menneskers store problemer bliver jo at anvende deres fritid til noget fornuftigt. Vil der også blive mulighed for musiske fag som tilvalgsfag?

Endelig peger jeg på en ting, jeg ikke rigtig har fået klarhed på, det kan vi også få i udvalget. Jeg øjner her i dette lovforslag faktisk noget af begyndelsen til en 12-årig uddannelsesperiode, sådan at det for en masse bliver 9 plus 3 år, men vi har jo et af de faglige områder, nemlig HK-området, hvor det hidtil har været det mest almindelige, at man først begynder efter 10 års folkeskole. Så er spørgsmålet for mig: er der mulighed for, at den erhvervsmæssige uddannelse på det område kan være så meget kortere, således at vi også her kan regne med en 12 års periode, når uddannelsen er slut?

Vi er fra venstres side glade for, at denne uddannelse skal foregå på erhvervsskolerne. Der var engang, ganske vist for længe siden, hvor vi var lidt bange for, at det måske kunne gå hen og blive en folkeskoleopgave. Det skal være på erhvervsskolerne, for hvis det, vi her lægger op til, skal have nogen som helst chance for at lykkes, så forestiller jeg mig, at der må være et meget nært samarbejde mellem disse erhvervsskoler og de praktiksteder, der skal give den praktiske uddannelse, og dette nære samarbejde tror jeg ikke vi får, medmindre vi har et lærerkorps, der selv er meget erhvervsfagligt indstillet med en dybtgående erhvervsfaglig forståelse, og det lærerkorps har vi jo netop på erhvervsskolerne.

Nu har jeg talt her om mulighederne for tilvalgsfag. Jeg vil gerne sige, at jeg har en forestilling om, at nogle af disse tilvalgsfag måske kan fås på gymnasierne. Det kunne jo også tænkes, at gymnasiet i fremtiden ville have nogle tilvalgsfag, der kunne gives i erhvervsskolerne. Rent personlig vil jeg gerne sige, at hvis man vil kalde dem erhvervsgymnasier for at hæve denne uddannelse i den almindelige anseelse, vil jeg ikke have noget imod det. Jeg tror, det vil være

rigtigt, at vi i den fysiske planlægning her i landet gør os klart, at det nok er klogt for fremtiden, at gymnasier, handelsskoler og erhvervsskoler er beliggende nær op ad hinanden rent lokalt, sådan at disse 16—19-årige i ret høj grad kan komme til at bevæge sig i et fælles miljø. Jeg tror, det vil være en fordel. Jeg tillader mig at tænke højt og mener, at det ikke mindst vil være en fordel for de nuværende gymnasiaster, at de kunne komme til at omgås folk, der er i gang med en erhvervsfaglig uddannelse. Det tror jeg de kunne lære en del af.

Vi er glade for, at der synes at være en sådan fleksibilitet i uddannelsen, at der på ethvert trin vil være muligheder for at skifte uden at miste ret meget. Selvfølgelig vil der være visse trin, hvor man ikke undgår at miste noget, hvis man skifter, men det må være så lidt som muligt.

Forslaget går ud på at yde en elev løn, og herom vil jeg gerne sige, at det kan vi ikke umiddelbart gå med til. Vi har nok øje for, at hvis ikke man finder frem til en eller anden form for understøttelse i basisåret, hvor der er meget lidt praktik, så løber vi risikoen for en socialt skæv rekruttering til disse uddannelser, og derfor skal vi nok finde ud af en eller anden måde, hvorpå disse elever skal have støtte, men vi kan ikke umiddelbart gå med til denne elevløn, fordi vi hermed risikerer at lukke op for studenterløn, og det vil vi ikke være med til. Vi vil gerne meget nøje have undersøgt i udvalgsarbejdet problematikken omkring elevlønnen, og så skal vor stillingtagen vente, til vi har gennemgået det i udvalget.

Angående finansieringen er vi klar på, at staten må være den, der bærer udgifterne i forsøgsperioden. Det må være klart, at sådan skal det være. Vi er også klar over, at denne uddannelsesform selvfølgelig koster penge, det kan ikke være andet, både til investeringer og til selve uddannelsen. Men det er et spørgsmål, om vi ikke har mulighed for at spare nogle af de penge andre steder. Vi har jo i øjeblikket en alt for dårlig koordinering inden for hele uddannelsessystemet. Vi har alt for mange mennesker, der går ind i en uddannelse af en længere varighed, end de egentlig ønsker, fordi mulighederne andre steder ikke er til stede. Hvis vi nu kan lave denne forsøgsuddannelse og virkelig gøre den respektabel med mulighed